

ta / ---», Coromines (O. C., 1341).

Posada. El matís primitiu és simplement 'lloc on es descansa', especialment de nits i parlant de viatgers [fi S. XIII, Jaume I]: «tota hora venien a *posada* al primer son, que de jorn e-l món ells no descavalcaven en poblat, ne per beure ne per menjar; ans menjaven lo pa cavalcant»; i es deia fins i tot del dels cavalls: «manava aquells tres cavalls a la *posada* dels altres, e feya-ls llevar les selles, e metre-les als altres tres, qui eren *reposats*, e ---», Muntaner (fets de 1283, § 89, Casac. II, 68.17ss.). En bon català no ha arribat a significar mai 'hostal, fonda', sentit purament castellà, que hem de considerar simple castellanisme.

L'acc. cat. ant., i d'ús comarcal modern, és simplement 'estatge, residència': «puys coneguda / has lur manera, / muda carrera, / --- / d'exa 'l real ['la teva acampada'] /, / tir(a) a --- [a la Verge Maria] / --- / aquí t'atura: / casa segura, / placent e rica: / lo bordó hi fica, / fes-hi mallada, / pren-hi *posada*, / bé t'hi velleja, / fort t'hi ormeja / ---»; «la pasticera, / ab dos aydants / filles, ja grans, / --- / dels que hi venien, / allí bevien, / alguns mataven / --- / per lo matí, / de totes tres / feren quartés, / e llur *posada* / fon derrocada», JRoig (*Spill*, 12792, 1735); «me'n torn a la mia *posada*», *Curial*, 49; «anaren al dit Sr. Duc, lo qual trobaren en sa *posada*, ço és, en l'alberc bisbal de la dita ciutat», doc. del princ. S. xv («El Archivo» de Dénia, 1891, 115); «Lo Rey havia fet fer un cortinatge --- e féu-ne parar un altre tot blanc en una cambra --- lo Infant pregà molt a Phelip, puix la major part de la nit era passada, que s'aturàs allí aquesta nit a dormir --- la Infanta lo pres per la roba e dix —Per la mia fe, puix al meu germà lo Infant plau que vos atureu, ací serà la vostra *posada* per aquesta nit», JoMartorell (Ag. I, 358). Més en *DAG*, § 2, *AlcM*, § 3.

«Martra es lleva de matí / --- / diu a Magdale-na --- / Dalt del cel, / dalt del cel tinguem *posada* / que *posada* hi tinguem / ---», romanç piadós reco. a Agramunt (MilàF, *Romlo*, 12.4, 10.4, i ja en l'ed. de 1853, n.º 27). «Maddò Francina em digué que el senyor s'havia embarcat, i que donya Maria-Antònia es trobava a la *posada* de Bearn, que és una casa de pedra devora l'església», Ll. Vilallonga (*Bearn* I, § 1, 33), amb la nota «a Mallorca es diu *posada* a la casa que els senyors de terres tenen al poble com a parador»; amb la pron. vulgar *poáda* (*BDLC* IV, 294). El sentit de 'hostal, fonda' imitat deplorablement del castellà, per molt pocs, no es troba més que en algun text bastant modern i acastellanat (B. de Maldà, *Col·l. d. l. Bona Vida*, 230). No és veritat que n'hi hagi cap testimoni antic, car encara que ocasionalment vagi dirho de casa seva un «ostaler» (com en l'ex. únic que pretén donar-ne *AlcM*, § 3b, del *Graal* de Reixac), vol dir com pertot 'a casa meua'.

Altres accs. 'Cadascun dels plats de menjar que componen un àpat' [1575]: «lo entrant de taula --- les *posades* y servicis: hic missus, fercula; viandes ---», OPou (*TbPu*, 190); EmVilanova, Careta (s. v. *plat*); encara usual a muntanya en el Princ.: «menge, menge, que no hi haurà gaires *posades* més ---», Esterri de

Cardós (*BDC* XXIII, 304). Terme de caçadors (anàlogament a Mall., *AlcM*, § 1c) 'lloc on es posa el caçador en aguait': «se irá a la *posá* al apuntar el día y los domingos y festivos no perderá el derecho a la *posá*» en el reglament dels de l'Albufera (llegit al Palmar, 1962).

'Actitud, aires, posats' maestr.: «la llengua --- use de la que vaig mamar ab la lleit, la serrana del Maestrat --- no la escric tan aspriva i ferrenya com la parlem al Maestrat, sinó que li faig pendre *posades* i caigudes com les de la Plana i de la mateixa capital» (GaGirona, *Seidia*, 8). 'Estrofa, cobla' [1598, *DAG*, com a evolució de l'acc. 'interval de breu repòs entre estrofa i estrofa, S. xv, ib.]: MilàF (O. C., VI, 195) explica com el poble anomena «mot al verso y *posada* a la copla». I veg. *BDC* XIII, 137; *DTO*. 1647. *Posader* 'aposemador reial' [mj. S. XIV, *CoDoACA* v, 101, 83, i Vic 1393, *DAG*]. *Posadis*. *Posador*: a) 'lloc muntanyenc i planer on es pot fer repòs': «ad ipso quadro *posador*», doc. de 1030 (*BABL* VII, 406), amb *quadro* ultracorreció baix-llatina de *cairo > cat. *quer* 'rocassa'; b) accs. tècniques modernes, Belv., *posador de mans*, *BDC* XIX, 58; de teixits, IV, 137-8; *posadora* [*DAG*; *AlcM* III]. *Posable*. *Posament* [Lacav.]. *Posant*; *posança*.

Anteposar [*DTO*. 1647], cf. *anteposició* a *PONDRE*, del qual és complement supletori català. Donem per dita, cosa semblant, dels casos paral·lels que segueixen.

Aposar [Lacav.; Belv.], però en Llull és una variant de *oposar*; per a *aposisió* etc., veg. *PONDRE*; com a terme legal no és ben clar si és supletori del ll. *apponere* 'aplicar alg. c. a algú' o de *opponere* 'oposar': «excepció, reconvençió, repulsió de juhi o en altra manera, no puixa contra algú en juhi ésser *aposat*», Val. a. 1460 (Gual Ca., *Congr. Hi. Cor. Ar.* IV, 493).

Aposentar [JoMartorell], formació paral·lela al castellà *aposenar* [c. 1440] (per al qual veg. *DECH* IV, 617b54-59 i n. 4); «Lo Rey dix —Yo accepte la batalla segons les condicions que'l vostre rey demana—. E pregà als embaxadors aturassen allí fins en l'endemà, que-ls donaria major resposta; féu-los molt bé *aposenar* e donaren-los totes les coses necessàries per a la humana vida»; «los embaxadors partiren, com foren junts ab los moros e esplicaren lur embaxada, ferren-los ben *aposenar*, e pregaren-los que sperassen la resposta», JoMartorell (Ag. I, 44.13f., 58); també al *Tirant* de Galba: «Ypolit *aposenà* lo rey Scariano en lo palau del emperador, en un bell apartament» (comprovat en l'ed. prínceps, cap. 481 = *NCL*. v, 273.10); «com los francesos intraren dimarts, *aposenar-se* a Salses e a Sanct Ypolit --- dijous a Clayrà e a Canet e al larc de la ribera [de la Tet]» 1474 (*RLR* LII, 10).

Abans s'havia dit també *posentar* [Is. de Villena]: *posentador*: «rey no portant / davant bandera / --- / ni lo mantell / frederical, / sense fiscal, / procurador, / *posentador* / ni alguazir», JRoig (*Spill*, 13104). *Aposentament* [*DTO*. 1647]; *aposenador* [*DTO*. 1647]; *aposenito* i *aposenit* són castellanismes evidents, condemnables i ben prescindibles, a desgrat del mal exem-